

Hét hónapra szóló szakmai gyakorlatomat Németország fővárosában, Berlinben töltöttem. Sem az ország sem pedig Berlin nem voltak ismeretlenek számomra, mivel EVS és Erasmus tanulmányi félév formájában szintén ezen a környéken mozogtam, bár akkoriban még Potsdam „központtal“, így az úgynevezett kultúrások már évekként elelőtt megvolt és a „függetlenül a nagyvilágban“ érzés is inkább a mindennapok általános velejárója, sem mint egy minél gyorsabban, minél hamarabb és örültebben kiélvezendő cél volt.

Bár az újdonság érzése vissza nem hozható, de a rutin érzete is sok előnyt hordoz magában. Számomra ez elsősorban a munkámra való maximális koncentrációt és a minőség mennyiséggel szembeni preferálását jelentette az élet valamennyi területén.

A munkám a Pécsi Tudományegyetem Politikai Tanulmányok Tanszékén folytatott tanulmányaim és érdeklődésem keretében természetesen a politikai körökre „korlátozódott”, azon belül is migrációs-, integrációs- és menekültpolitikával foglalkoztam. A mindennapi munka során új megoldásokat kerestünk az ezen a terület(ek)en belül felmerülő problémák feloldására, melyet participációs politikának nevezünk és helyeztük előtérbe a korábban említett három fogalom felváltására. A helyszín ahol mindebben közreműködhettem egy alapítvány, a *Rosa Luxemburg Stiftung* volt. A kutatások geográfiai súlypontja Németország volt, azon belül is Berlin várostartomány, persze mellettük a témában aktuális német, európai és világesemények sem maradtak figyelmen kívül.

A munkám során szerzett ismereteket szakdolgozatomban is kamatoztatni tudtam, és az elméleti ismeretek letisztázásával és az egyéni kutatások dolgozatban való ismertetésével is nagyobb minőségi értéket kölcsönözve a diplomamunkámnak.

A szervezet, a *Rosa Luxemburg Stiftung* egyike a jelenleg hat párt közeli alapítványnak melyek jelenleg Németországban és külképviselteiken keresztül szerte a világban képviseltetik magukat. Bár ez az alapítvány is, csak úgy, mint a többi egy párt vonzáskörében, nevezetesen a DIE LINKE áll, a munka melyet végeznek nem egy előre megszabott irányban működik. Leegyszerűsítve ez annyit tesz, hogy csupán az alapítvány működéséhez szükséges pénzösszeg származik az adott párttól. Ez engem is megnyugtatott, mert munkámat nem a pártpolitika szintjén volt céloim végezni. Az én székhelyem az alapítványon belül a migrációs osztály, a *Referat für Migration* volt. Az alapítvány struktúrájából adódóan ez az *Akademie für politische Bildung (AFPB)* azaz a Politikai Képzés Akadémiáján belül helyezkedett el.

Utolsó bekezdésként a városról és egyben tartományról, Berlinről. Címerállat a medve, a *Berliner Bär*, aminek megfelelően belőle, a „Berlini Medvéből” ilyen-olyan formában, de minden rendes háztartásban van legalább egy, az utcákról, hivatalokról vagy egyéb más köz- vagy magánintézményről nem is beszélve. A legfrissebb felmérés szerint egy picivel több, mint 3 és fél millió ember lakja a várost, amihez egy viszonylag nagy, körülbelül 1800 négyzetkilométeres terület párosul. Számos park, rengetek víz és még 'rengetegebb' aszfalt adja a város alapdimenzióját, alaphangulata pedig egyetlen szóval fejezhető ki a legegyszerűbben és leglényegretörőbben: Szabadság. Az éjszakai életről csak annyit: NEM unalmas (!!!). A világ gyakorlatilag minden nációja megtalálható benne, pezsgő, lüktető 24 órás városról van szó.

